

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, 19 decembrie 2018 și 06 martie 2019, declarate de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului și de către inculpatul

Moraru Ion XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 08.06.2016 – 11.05.2018;
2. Instanța de apel: 07.06.2018 – 02.10.2018;
05.11.2018 – 19.12.2018;
12.02.2019 – 06.03.2019;
3. Instanța de recurs: 13.05.2019 – 26.06.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central din 11 mai 2018, Moraru Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art.85 alin.(1) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa fixată prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 01.08.2014, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare a fost respinsă ca neîntemeiată.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Sandu Aliona împotriva lui Moraru Ion, în partea prejudiciului moral, a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Moraru Ion în beneficiul părții vătămate Sandu Aliona a prejudiciului moral în mărime de 50000 lei și a cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Sandu Aliona împotriva lui Moraru Ion, în partea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Bondarciuc Natalia împotriva lui Moraru Ion a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Moraru Ion în beneficiul părții vătămate Bondarciuc Natalia a prejudiciului material în mărime de

10740 lei, a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 700 lei.

2. Prima instanță a constatat că Moraru Ion, la data de 20 februarie 2016, aproximativ la ora 20.40, conducând automobilului de model „BMW 318”, cu n/î XXX, pe traseul Chișinău-Băcioi, în stare de ebrietate alcoolică, confirmată prin raportului de expertiză medico-legală nr.122 din 05.04.2016, potrivit căruia în proba de sânge prelevată s-a depistat alcool etilic în cantitate de 0,44% în echivalentul a 0,44 g/l, fără permis de conducere, nemanifestând prudență sporită la trafic, neținând cont de totalitatea de factori ce caracterizează condițiile rutiere, și anume determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalităților de conducere a vehiculului, a încălcat prevederile pct.3 al Regulamentului circulației rutiere care prevede că, „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente”, și prevederile pct.4 „orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că și ceilalți participanți la trafic execută cerințele acestuia”, cerințele pct.45 alin.(1) „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră”, iar alin.(2) „în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”. Astfel, neisprăvindu-se cu ghidajul unității de transport, a ieșit pe banda de circulație cu sens opus și s-a ciocnit frontal cu autoturismul de model „Renault Kangoo”, cu n/î XXX, ce se deplasa în sens opus, la volanul căruia se afla Sandu Aliona.

În rezultatul tamponării, pasagera automobilului de model „Renault Kangoo”, Sahanovici Nina a decedat pe loc. Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.38D/416 din 15.04.2016, decesul acesteia a survenit în rezultatul traumatismului asociat al capului, toracelui, abdomenului și a membrului inferior drept, soldate prin lezarea organelor de importanță vitală. Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.958/D din 27.04.2016, la Sandu Aliona au fost constatate vătămări corporale neînsemnate, exprimate prin echimoză la nivelul abdomenului și membrului inferior stâng. Prin raportului de expertiză medico-legală nr.959/D din 27.04.2016, la pasagera minoră din automobilul de model „Renault Kangoo”, Sandu Mirela au fost constatate vătămări corporale neînsemnate sub formă de echimoză și excoriație la nivelul capului, echimoză pe față, echimoză la nivelul stâng, echimoză la nivelul coapsei drepte.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- la data de 16 mai 2018, procurorul, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei în partea cheltuielilor judiciare și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1572 lei;

- la data de 31 mai 2018, avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului Moraru Ion, solicitând repunerea în termen a apelului, casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei penale și acțiunilor civile, rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea

unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Moraru Ion să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, precum și să fie diminuat cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare din contul inculpatului în beneficiul părților vătămate Sandu Aliona și Bondarciuc Natalia.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, apelul declarat de către procuror a fost respins ca nefundat, iar cel declarat de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului - ca fiind depus peste termen.

5. La datat de 03 octombrie 2018, împotriva sentinței a declarat apel avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului, solicitând repunerea în termen a apelului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că judecarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului, acesta nefiind citat legal; - sentința a fost pronunțată în lipsa inculpatului și nu i-a fost adusă la cunoștință în modul stabilit de lege; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - sentința de condamnare este bazată pe presupuneri; - hotărârea instanței nu este motivată; - acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă contrară legii, fiind individualizată greșit.

6. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018, apelul declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului a fost respins ca inadmisibil, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a precizat că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, a fost respins ca fiind depus peste termen apelul declarat de către avocatul Bînzari Liliana în numele inculpatului și astfel, având în vedere că de către avocat a fost deja utilizată calea de atac - apelul, nu există temeii legal pentru admiterea apelului declarat de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului.

7. La data de 29 ianuarie 2019, împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, solicitând repunerea în termen a apelului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că judecarea cauzei a avut loc în lipsa lui, nefiind citat legal; - sentința a fost pronunțată în lipsa lui și nu i-a fost adusă la cunoștință în modul stabilit de lege; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei; - sentința de condamnare este bazată pe presupuneri; - hotărârea instanței nu este motivată; - acțiunile lui nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, și i-a aplicat o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale.

8. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 06 martie 2019, apelul declarat de către inculpat a fost respins ca nefundat, fiind menținută sentința fără modificări.

Instanța de apel, în temeiul art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, a considerat că apelul inculpatului a fost declarat în termen, luând în considerare că sentința Judecătoriei Chișinău, sediul central, a fost pronunțată public la data de 11 mai 2018, în lipsa inculpatului, iar cererea de apel a fost depusă pe data de 29 ianuarie 2019, după reținerea inculpatului la data de 22 ianuarie 2019.

Cu referire la motivele apelului, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat

apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii incriminate, fiind întrunite toate elementele constitutive ale acesteia.

Consecvent, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului se confirmă prin: declarațiile părților vătămate Sandu Aliona și Bondarciuc Natalia, și ale martorilor Gvozdețchii Vasile, Malachi Corina și Malachi Nicu, și actele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 20.02.2016 (f.d.11-12 v.1); schema procesului-verbal al examinării locului accidentului pe traseul Chișinău-Băcioi din data de 20.02.2016 (f.d.13 v.1); rapoartele de expertiză medico-legale nr.540/D din 29.02.2016 (f.d.32-33v.1), nr.797/D din 24.03.2016 (f.d.44-45 v.1), nr.122 din 01.04.2016 (f.d.110-111 v.1), nr.122 din 01.04.2016 (f.d.129-130 v.1), nr.958/D din 14.04.2016 (f.d.148-150 v.1) și nr.959/D din 14.04.2016 (f.d.157-158 v.1).

Astfel, instanța de apel a precizat că probele enumerate supra și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, probează în totalitate vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinei a calificat-o drept o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 16, 61, 75-78 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, că a fost săvârșită din imprudență, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat, fapta infracțională examinată în respectiva cauză penală fiind comisă până la executarea completă a pedepsei penale aplicată anterior prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 01.08.2014, de comportamentul lui în viața socială, precum și cel dinaintea și după săvârșirea infracțiunii, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului și corect a conchis că acestuia, urmează a-i fi aplicată pedeapsa definitivă sub formă de 7 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională infracțiunii comise.

Cu referire la acțiunile civile în partea prejudiciului moral, instanța de apel a precizat că, în temeiul art.219, 221 și 387 Cod de procedură penală și art.1398, 1418 și 1420 Cod civil, acestea sunt întemeiate, cuantumul dispus spre încasare din contul inculpatului, fiind justificat de suferințele fizice și psihice suportate de către părțile vătămate Sandu Aliona și Bondarciuc Natalia.

Cu referire la acțiunile civile în partea prejudiciului material, instanța de apel a conchis că, în ceea ce o privește pe partea vătămată Bondarciuc Natalia, având în vedere cheltuielile suportate pentru înmormântarea victimei Sahanovici Nina, decedată în urma accidentului rutier, suma de 10740 lei, dispusă spre încasare din contul inculpatului este una rațională.

În ceea ce o privește pe partea vătămată Sandu Aliona, instanța de apel a reținut că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost posibilă determinarea exactă a cuantumului prejudiciului material cauzat prin infracțiune, având în vedere că automobilul condus de către inculpat deținea polița de asigurare obligatorie de

răspundere civilă auto, asigurătorul fiind atras în proces în calitate de parte civilmente responsabilă, motiv pentru care, prima instanță corect a admis în principiu acțiunea civilă în partea prejudiciului material înaintată de către Sandu Aliona, urmând ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

La fel, având în vedere probele prezentate de către părțile vătămate Sandu Aliona și Bondarciuc Natalia, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a dispus și asupra cheltuielilor suportate de către acestea pentru asistează juridică.

9. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- la data de 12 noiembrie 2018, inculpatul care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța de apel, în dispozitivul hotărârii sale, nu s-a expus asupra cererii de repunere în termen a avocatului Bînzari Liliana, deși în partea descriptivă s-a referit la motivele invocate de către aceasta întru admiterea cererii, iar asupra apelului declarat de către avocatul Doroftei Roman nu s-a expus deloc;

- la data de 01 februarie 2019 și 25 aprilie 2019, avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului care, indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - instanța nu s-a expus asupra cererii de repunere în termen a apelurilor declarate de către apărător și inculpat; - inculpatul nu a fost informat despre ședința de judecată și nu a avut posibilitate să-și organizeze apărarea; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei.

9.1. La data de 25 iunie 2019, avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului și inculpatul au depus cerere privind aplicarea față de ultimul a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29.07.2016, invocând că inculpatul și-a recunoscut vina integral și se căiește sincer pentru fapta comisă.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurenții în recursuri au invocat drept temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recursurile declarate, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare.

Colegiul reține că autorii recursurilor sunt de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârea instanței de apel numai referitor la pedeapsa aplicată.

Instanța de recurs consideră că motivele invocate de către recurenți la acest capitol sunt lipsite de temei legal.

Astfel, cu referire la argumentele recurenților privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, Colegiul penal relevă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În context, instanța de recurs reține că instanța de apel a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, că a fost săvârșită din imprudență, de persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat, fapta infracțională examinată în respectiva cauză penală fiind comisă până la executarea completă a pedepsei penale aplicată anterior prin sentința Judecătoreiei Botanica, mun. Chișinău din 01.08.2014, de comportamentul inculpatului în viața socială, precum și cel dinaintea și după săvârșirea infracțiunii, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, precum și de influența pedepsei asupra corijării și reeducării inculpatului și corect a conchis că prima instanță i-a aplicat o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Cu referire la celelalte argumente ale recursului, Colegiul penal menționează că, acestea contravin materialelor cauzei, apelurile fiind examinate în limitele legii procesual penale.

Mai mult, Colegiul penal reține că recurenții contestă deciziile instanțelor de apel doar în partea stabilirii pedepsei, asupra căruia argument, instanța de recurs s-a expus mai sus și prin urmare, argumentele inculpatului, precum că: 1) instanța de apel, în dispozitivul hotărârii sale, nu s-a expus asupra cererii de repunere în termen a avocatului Bînzari Liliana, deși în partea descriptivă s-a referit la motivele invocate de

către aceasta întru admiterea cererii, iar asupra apelului declarat de către avocatul Doroftei Roman nu s-a expus deloc; 2) și ale avocatului Doroftei Roman în numele inculpatului, precum că instanța nu s-a expus asupra cererii de repunere în termen a apelurilor declarate de către apărător și inculpat, precum și că inculpatul nu a fost informat despre ședința de judecată și nu a avut posibilitate să-și organizeze apărarea, nu sunt pertinente, or, pretențiile lor se rezumă exclusiv la stabilirea pedepsei, pe care instanța de recurs a considerat-o echitabilă și proporțională faptei comise.

Cu referire la cererea avocatului Doroftei Roman în numele inculpatului privind aplicarea față de ultimul a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr.210 din 29.07.2016, Colegiul penal consideră că aceasta urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Potrivit art.1 alin.(1) și (2) al Legii, aceasta se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă *căință activă* în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art.2–9, 11 și 12.

Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art.57 Cod penal, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Potrivit art.57 alin.(1) Cod penal, persoana care pentru prima oară a săvârșit o infracțiune poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvârșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

În speță se constată că inculpatul nu întrunește niciunul din aceste criterii. Or, acesta nu este la prima abatere, anterior fiind condamnat prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 01.08.2014 pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de de art.186 alin.(2) lit.b), c), d), art.187 alin.(2) lit.b), e) și art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal; nu s-a autodenunțat și nu a contribuit la descoperirea infracțiunii; precum nici nu a indicat și nici nu a prezentat vreun act care să probeze recuperarea prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Prin urmare, „*căința activă*” nu-i poate fi atribuită inculpatului.

Mai mult, potrivit art.10 alin.(1) lit.d) Cod de procedură penală, prevederile art.1-9 nu se aplică persoanei bănuite, învinuite, inculpate sau condamnate pentru infracțiunile prevăzute de art.264 alin.(4)–(6) Cod penal.

În speță, inculpatul a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal.

Cu referire la argumentele recurenților, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal sesizează că argumentele invocate în recursuri au fost invocate și în apeluri, instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, indicând temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea lor, precum și motivele adoptării soluțiilor, pe care Colegiul penal și le asumă în totalitate.

Prin urmare, argumentele recurenților expuse la pct.5 al prezentei decizii sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel în acest sens fiind bine argumentată, motivată și

în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Doroftei Roman în numele inculpatului Moraru Ion și de către inculpat, împotriva deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2018, 19 decembrie 2018 și 06 martie 2019, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată, pronunțată la data de 19 iulie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma